

ΤΩΝ ΑΓΓΕΛΙΩΝ.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,

1836.

9 Ἀπριλίου.

ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

Ἀναλοποιήσεις 1) περί παραβίασεως τῶν παρὰ τῆς Ἀρχῆς διατεταγμένων καθαρτηρίων, ἀντιστάσεως κατὰ προσώπου καὶ καταδίκης τοῦ οὐτοურγῶ. — 2) περί δημοσιεύσεως διὰ τῆς ἀποθανούσης Αἰκατερίνας συζύγου τοῦ Γεωργίου Βολιτζάνου. — 3) περί πλειστηριασμοῦ τοῦ εἰκοπέδου τῶν ἀφελίκων Ἀνδρέου Πικραμένου καὶ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Παναγιώτου. — 4) περί πλειστηριασμοῦ τῶν ἐλαυτριεῶν τοῦ Κυρίου Θεομᾶ Βριζάκη, καὶ Ἀναστασίου Βλάχου. — 5) περί δημοσιεύσεως τριῶν διαθηκῶν. — Ἀναφορὰ περί διαζεύξεως Μαρίνου Ἰωάννου κατοικοῦ Ἀστρους, κατὰ τῆς Καλεμοίρας θυγατρὸς τοῦ ποτῆ Παππανικολάου κατοικοῦ ἐπίσης Ἀστρους. — Κλητήριον Ἐπίκριμα περί ἐμφανίσεως τοῦ Νικολάου Χαλούδου ὡς ὑπαίτιου ἀνατίσεως.

(Ἀριθ. ἐγγράφ. 18). (Ἀριθ. Πρωτοκ. 184).

ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

1)

Τὸ ἐν Ναυπλίῳ Δικαστήριον τῶν Συνέδρων

Συγκείμενον παρὰ τοῦ Προέδρου Ἀριστείδου Μωραΐτην, καὶ τῶν Δικαστῶν Χ. Κρασᾶ, Χ. Ματακίδου ἀναπληρῶντος τὸν Γ. Σκαλιδὴν ἐξαίρουμένον δυνάμει τοῦ ἀρθ. 416 τῆς Πον. Δικονομίας, Γεωργίου Ἀντωνοπούλου καὶ Ἀνδρέου Χριστοδουλοπούλου,

Συνεδριάσαν δημοσίως σήμερον τὴν 11 Μαρτίου 1836 ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Εἰσαγγελέως Π. Χαλκιοπούλου καὶ τοῦ ὑπογραμματέως Μ. Λυσσίππου ἀναπληροῦντος τὸν μετατεθέντα γραμματέα Ἀθανάσιον Σαργέλην διὰ τὰ δικὰ ση καὶ ἐρήμην τὸν Ἀναστάσιον Λαζάρου Θεοδώρου ἐκ Σπετσῶν, ναύτην τὸ ἐπάγγελμα, ἐτῶν 36 κατηγορούμενον ἐπὶ πειρατεία (ἀρθ. 364 ἀριθ. 4) ἐπὶ παραβίασει τῶν ὑγειονομικῶν διατάξεων (ἀρθ. 318, 3) καὶ ἐπὶ ἀντιστάσει διὰ βίας κατὰ τῶν χωροφυλάκων (ἀρθ. 169,

1) τοῦ Πον. Νόμου Ἀκθὸν ὑπ' ὄψιν τὸ ὑπ' ἀριθ. 76, 54 τῆς 24 Ἀδγούστου 1835 βούλευμα τοῦ Συμβουλίου τῶν ἐν Ναυπλίῳ Πλημμελειοδικῶν διὰ τοῦ ὁποῖου ὁ εἰρημένος Ἀναστάσιος Λαζάρου Θεοδώρου ἀνεπέμφθη εἰς τὸ κατὰ τὴν περιφέρειαν τῶν ἐν Τριπόλει Ἐφετῶν Κακουργιοδικεῖον,

Τὸ ὑπ' ἀριθ. 1224 τῆς 6 Σεπτεμβρίου 1835 κατηγορητήριον συνταχθὲν ὑπὸ τοῦ παρὰ τοῖς ἐν Τριπόλει Ἐφέταις Εἰσαγγελέως

Τὸ ἀπὸ 11 Σεπτεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἀποδεικτικὸν τοῦ κλητῆρος τοῦ ἐν Ναυπλίῳ Πρωτοδικεῖου περὶ τῆς πρὸς τὸν διαληφθέντα κατηγορούμενον ἐπιδόσεως τῶν εἰρημένων δύο ἐγγράφων

Τὴν ὑπ' ἀριθ. 1584 τῆς 4 Ὀκτωβρίου 1835 ἀναφορὰν τοῦ παρὰ τοῖς ἐν Ναυπλίῳ Πρωτοδικαῖς Εἰσαγγελέως πρὸς τὸν παρὰ τοῖς ἐν Τριπόλει Ἐφέταις, διαβε

βαιούσαν τὴν κατὰ τὴν 29 Σεπτεμβρίου δραπέτευσιν τοῦ κατηγορουμένου ἐκ τῆς φυλακῆς τῶν ὑποδίκων

Τὸ ἀπὸ 6 Νοεμβρίου 1835 κλητήριον ἐπίκριμα ἐκδοθὲν ὑπὸ τοῦ παρὰ τοῖς ἐν Τριπόλει Ἐφέταις Εἰσαγγελέως, καὶ δημοσιευθὲν τὴν 11 Δεκεμβρίου εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 46 Ἐφημερίδα τῶν Ἀγγελιῶν, προσκαλοῦν τὸν κατηγορούμενον νὰ ἐμφανισθῇ ἐντὸς τριῶν μηνῶν εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ κατὰ τὴν περιφέρειαν τῶν ἐν Τριπόλει Ἐφετῶν Κακουργιοδικεῖου,

Καὶ τὰ ἀπὸ 9, 11 καὶ 13 Νοεμβρίου ἀποδεικτικὰ τῶν ἀρμοδίων κλητῆρων περὶ τῆς τοιχοκολλήσεως τοῦ εἰρημένου κλητηρίου ἐπικρίματος, εἰς τοὺς παρὰ τοῦ Νόμου διατεταγμένους τόπους

Ἀκθὸν ὑπ' ὄψιν τὰ προσήκοντα ἔγγραφα τῆς Δικογραφίας,

Καὶ τὰ ἀρθ. 463 καὶ ἐπόμενα τῆς Πον. Δικονομίας.

Ἀκούσαν τὰς προτάσεις τοῦ Εἰσαγγελέως ἐξάγει

Ὅτι ὁ Κωνσταντῖνος Α. Μποκοβίτης ἐκ Σπετσῶν, κατεμήνυσε τὴν 13 Ὀκτωβρίου τοῦ 1834 πρὸς τὸν Ἐπαρχον Ἐρμιονίδος, τὸν Ἀναστάσιον Λαζάρου Θεοδώρου ὡς ὑποπτον ὅτι ἐφόρευσε τὸν γυναικάδελφόν το Θεόδωρον Κ. Γιάννην, καὶ ἤρπασε τὰ χρέματά του, ἐκθέτων, ὅτι κατὰ τὸν Ἰούλιον τοῦ 1834 ὁ εἰρημένος Θεόδωρος Κ. Γιάννη λαβὼν εἰς τὸ πλοῖόν του αὐτὸν (τὸν Μποκοβίτην), τὸν διαληφθέντα Ἀναστάσιον Λαζάρου Θεοδώρου καὶ δύο Ἰδραίους τόν τε Ἀναστάσιον Βετίμην καὶ τὸν Κοκονέζην, διευθύθη μὲν εἰς τὸ Μοσκονήσιον, ἀλλὰ διαβαίνων διὰ Κέας, καὶ Χίου ἔφθασεν εἰς Σμύρνην.

Ὅτι ἐκεῖ χωρισθέντες κατὰ συνέπειαν ἀμοιβαίων δυσαρεσκείων, οἱ μὲν Θεόδωρος Κ. Γιάννης, Ἀναστάσιος Λαζάρου Θεοδώρου καὶ Α. Βετίμης ἀπέπλευσαν μὲ τὸ πλοῖον τοῦ πρώτου διὰ τὰς Κυθωνίας, ὁ Κοκονέζης ἔμεινεν εἰς Σμύρνην, ὁ δὲ Μποκοβίτης ἐπέστρεψεν εἰς

Σπέτσας, όπου φθάσας τὴν 7 Αὐγούστου ἴδεν αἴφνης τὴν 8 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς φθάσαντα καὶ τὸν Ἀναγνώστην Λαζάρου Θεοδώρου.

Ὅτι αἱ ἀντιπρακτικαὶ ἀποκρίσεις τούτου πρὸς τὰς ἐρωτήσεις του περὶ τῆς τύχης τοῦ ἀφαιρούμενου γυναικαδέλφου του Θεοδώρου Κ. Γιάννη καὶ τὰ διάφορα νομίσματα τὰ ὅποια ἐπληροφορήθη ὅτι ἐδάνεισε μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν του πρὸς διαφόρους διήγειρεν τὴν ἀνω μνησθεῖσαν ὑπόψιν του κτλ.

Συλληφθεὶς ὁ Ἀναστάσιος Λαζάρου Θεοδώρου καὶ ἐξετασθεὶς ὡμολόγησεν ἐνώπιον τοῦ ἐπαρχοῦ Ἐρμιονίδου, ὅτι ἐκ Σμύρνης αὐτὸς μετὰ τοῦ εἰρημένου πλοίαρχου Θεοδώρου Κ. Γιάννη καὶ τοῦ ναύτου Αναστασίου Βετίμην διευθύνθησαν κατὰ πρῶτον εἰς Κυθωνίαν, καὶ μετὰ ταῦτα διαβαίνοντες περὶ τὴν Χίον ἀπῆντησαν εἰς θέσιν λεγομένην ἀσπροχώματα μίαν Λεύκαν Τουρκικὴν, εἰς ἣν ἐπιπεσόντες ἐπὶ σκοπῶ ἀρπαγῆς, ἐφόνευσαν 8 τῶν ἐν αὐτῇ τούρκων ἀναγκάσαντες εἰς φυγὴν τοὺς λοιποὺς 5 ἐπῆραν γρόσια 1300 εἰς πεσολικία καὶ ἐξάρια καὶ ἐν τριμπόνι ὄρειχάλκινον, καὶ παρήτησαν τὴν Λεύκαν ἀνευ πηδάλιου εἰς τὴν διάκρισιν τῶν ἀνέμων· εἰς τὴν συμπλοκὴν δὲ ἐφανεύθη ὁ πλοίαρχος Θ. Κ. Γιάννης.

Μετὰ τὴν πράξιν ταύτην ἀναχωρήσας ὁ κατηγορούμενος μετὰ τὸν Ἀναστάσιον Βετίμην ἐφθασαν εἰς παράλιον τι τῆς ἐπαρχίας Ἐρμιονίδου, ὅπου καταβυθίσαντες τὸ πλοῖον ἐξῆλθον εἰς τὴν γῆν· καὶ ὁ μὲν Βετίμης ὑπῆγεν εἰς Ἰδραν, ὁ δὲ Ἀναστάσιος Α. Θεοδώρου εἰς Σπέτσας· ἐξετασθεὶς δὲ καὶ αὐτὸς ἐνώπιον τοῦ βοηθοῦ τοῦ ἐν Ναυπλίῳ Ἐπιτρόπου τῆς Ἐπικρατείας, ὡμολόγησε μὲν ὅτι ὤρμησεν εἰς τὴν Τουρκικὴν Λεύκαν, ἀλλὰ μετὰ τὴν διαφορὰν ὅτι, τοῦτο ἕκαμον διότι ὑβρίστησαν ἀπὸ τοὺς Τούρκους, ὅτι δὲν ἤρπασαν τίποτε ἐξ αὐτῆς, καὶ ὅτι ἀναγκάσαντες τοὺς τούρκους εἰς φυγὴν ἄφησαν ὅμως τὴν Λεύκαν εἰς τὴν θέσιν τῆς, ὅπου οἱ Τούρκοι πάλιν τὴν κατέλαβον κτλ.

Διασκευθὲν δὲ κατὰ νόμον·

Ἐπειδὴ ὁ κατηγορούμενος, ἐκδοθέντος πρὸς αὐτὸν κατὰ τοὺς νομίμους τύπους κλητηρίου ἐπικράματος δὲν ἐνεφανίσθη εἰς τὴν τακτικῶς ὀρισθείσαν προθεσίαν, ὁ μὴ ἐμφανιζόμενος δικάζεται κατ' ἐρήμην κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 464 τῆς Ποιν. Δικονομίας παρὰ τοῦ Δικαστηρίου τῶν Συνέδρων·

Ἐπειδὴ ὡς πρὸς τὴν εἰς τὸν κατηγορούμενον προσαπομμένην πειρατείαν, ἡ πράξις αὕτη δὲν ἀποδεικνύεται ἀποχρώντως, διότι ἡ πρώτη ὁμολογία του ἀναιρεῖται κατὰ μέγα μέρος ἀπὸ τὴν μεταγενεστέραν ἐξαγόρευσίν του, δοθείσαν τὴν 20 Ὀκτωβρίου 1834 ἐνώπιον τοῦ βοηθοῦ τοῦ ἐν Ναυπλίῳ Ἐπιτρόπου τῆς Ἐπικρατείας, δὲν ὑποστηρίζεται δὲ προσέτι ἀπὸ καμμίαν ἄλλην πραγματικὴν ἔνδειξιν πιθανολογοῦσαν αὐτὴν· ἀ. διότι δὲν ὑπάρχει καμμία ἀπόδειξις περὶ τοῦ ἂν εἰς ἄσπρα χῶματα εὕρισκετο κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν καὶ ἐπειρατευθῆ Λεύκα Ὀθωμανικὴ· β'. διότι δὲν καὶ ὁ κατηγορούμενος

ἐδάνεισε μὲν μετὰ τὴν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐπιστροφὴν του χρήματα τινὰ εἰς διαφόρους, τὰ χρήματα ταῦτα κατὰ τὸ εἶδος τῶν ὑπ' αὐτοῦ ἀναφερομένων νομισμάτων ἐνδεικνύεται ὅτι ἦσαν ἐξ ἐκείνων τὰ ὅποια εἶχε μετ' αὐτοῦ εἰς τὸ πλοῖόν του ὁ ἀνω μνησθεὶς πλοίαρχος Θεόδωρος Κ. Γιάννης, οὐχὶ δὲ καὶ ἐκ τῶν Ὀθωμανικῶν νομισμάτων τὰ ὅποια εἰς τὴν ἐξαγόρευσίν του ἐζήτησεν ὁ κατηγορούμενος, ὅτι ἤρπασεν ἐκ τῆς Λεύκας· γ'. ὅτι οὔτε τὸ τριμπόνι, οὔτε ἄλλο τι πρᾶγμα ὑποπτον εὑρέθη εἰς τὸν κατηγορούμενον.

Ὡς πρὸς τὴν παραβίασιν τῶν ὑγειονομικῶν διατάξεων,

Ἐπειδὴ ὁ κατηγορούμενος ὁμολογεῖ ὅτι μετὰ τοῦ συντρόφου του ἐβύθισαν ἀντικρὺ τῆς Ἐρμιονίδου τὸ πλοῖον τοῦ φονευθέντος πλοίαρχου, ἐξῆλθε δὲ εἰς τὴν Ἐρμιονίδου μετὰ τὴν μόνην λέμβον, καὶ ἔλαβε κοινωνίαν χωρὶς νὰ παρουσιασθῆ εἰς καμμίαν Ἀρχὴν καὶ νὰ υποβληθῆ εἰς τὴν διαταττομένην παρὰ τοῦ νόμου κάθαρσιν, μετὰ ταῦτα δὲ μετέβη ὡσαύτως καὶ εἰς Σπέτσας·

Ἐπειδὴ ἐρχόμενος ἀπὸ τὰ παράλια τῆς Τουρκικῆς ὑποπτα μολυσμοῦ, καὶ μὴ ὑποβληθεὶς εἰς κάθαρσιν παρὰ τὴν τὰς ἐπιτελεσθῆναι διατάξεις·

Ἐπειδὴ ἡ πράξις αὕτη τιμωρεῖται κατὰ τὸ ἀρθρ. 318 §. 3 τοῦ Ποιν. Νόμου διαλαυδάνον « ὅστις παραβιάζει κατ' ὅποιον δήποτε τρόπον τὰ παρὰ τῆς Ἀρχῆς διαταγμένα καθαρτήρια, ἢ ἄλλα κατὰ λοιμοῦ, ἢ ἐτέρως λοιμώδους νόσου ὑφιστάμενα ἀσφαλίστικα καταστήματα τιμωρεῖται·

§. 1. Μετὰ θάνατον, ἐὰν συνέβη μόνον·

§. 2. Μετὰ δεσμὰ πρόσκαιρα, ἐὰν δὲν συνέβη μὲν μόνον, ὁ πράξας ὅμως ἦλθεν ἐκ τόπου, ἔνθα ὁ λοιμὸς, ἢ ἄλλη λοιμώδης νόσος, πρὸς ἀποτροπὴν τῆς ὁποίας τὸ καθαρτήριον ἐσυστήθη, ἐξεβράχθη ἐν καιρῷ τῆς ἀναχωρήσεώς του, καὶ τοῦτο ἦτον γνωστὸν εἰς αὐτόν.

§. 3. Μετὰ εἰρκτὴν εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν. »

Ὡς πρὸς τὴν ἀντίστασιν·

Ἐπειδὴ ἐκ τῆς πρώτης ὁμολογίας τοῦ αὐτοῦ κατηγορούμενου καὶ ἐκ τῆς ἀπὸ 23 Ὀκτωβρίου 1835 ὑπ' ἀρ. 108 ἐκθέσεως τοῦ ἐνωμοτάρχου τῆς 80 ἐνωματίας Ἰωάννου Ζαυκοῦδ' ἀποδεικνύεται ὅτι ὁ κατηγορούμενος ἐν ᾧ ἐπράκειτο νὰ συλληθῆ εἰς Σπέτσας παρὰ τοῦ εἰρημένου ἐνωμοτάρχου, ἀντέστη εἰς αὐτὸν πυροβολήσας μετὰ τὴν πιστόλαν του·

Ἐπειδὴ ἡ πράξις αὕτη χαρακτηρίζεται ὡς ἀντίστασις μετὰ βίαν κατὰ προσώπου καὶ τιμωρεῖται κατὰ τὸ ἀρθρ. 169 §. 1 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου συνδιασπόμενον μετὰ τὸ ἀρθρ. 170 λέγοντα « ἀριθ. 159, ὅστις ζητεῖ νὰ ἀναγκάσῃ τὴν Ἀρχὴν εἰς ἐπιχείρησιν, παράληψιν, ἢ ἀνατροπὴν πράξεώς τινος, ἢ διατάξεως ἀναγομένης εἰς τὴν ἡπρεσίαυ τῆς, τιμωρεῖται ὡς ἐνοχὸς ἀντιστάσεως κατὰ τῆς Ἀρχῆς

1) Μετὰ εἰρκτὴν, ἐὰν ἔγινε βία κατὰ προσώπου·

2) Μετὰ φυλάκισιν τούλαχιστον τριῶν μηνῶν ἐὰν ἢ ἀντίστασις ἔγινε μόνον δι' ἀπειλῶν· ἀπολύεται δὲ τῆς

ποινης ὁ εἰς τὴν περίπτωσηιν τοῦ 2) ἀνθιστάμενος, ἐὰν ἤθελεν ὑπακούσει πάραυτα εἰς τὴν προσταγὴν τῆς Ἀρχῆς, ἢ τῶν ὑπηρετῶν τῆς.

Ἀρθ. 170. "Ὅστις ἀνθίσταται εἰς τοὺς ὑπαλλήλους Ἀρχῆς τινός, θέλων νὰ ἐμποδίσῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν παρ' αὐτῆς διατεταγμένων καὶ ἰδίως τῆς κατασχέσεως (saisie) κινητῶν ἢ ἀκινήτων πραγμάτων, ἢ εἰς τοὺς ἐπὶ τούτῳ στελλομένους στρατιωτικούς τιμωρεῖται ὡς νὰ ἀπειτείνετο ἢ βία ἢ ἀπειλήτου ἀμέσως κατὰ τῆς Ἀρχῆς αὐτῆς."

Ἐπειδὴ κατὰ τὸ ἄρθρ. 109 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου ὁ ἔνοχος πολλῶν ἀξιοποιῶν τοῦ αὐτοῦ ἢ διαφόρου εἶδους πράξεων, ἢ ὁ ἐμμεῖνας ἐπὶ πολλὸν χρόνον εἰς τὴν αὐτὴν κκουργίαν διὰ πολλῶν μικροτέρων πράξεων τιμωρεῖται κατ' ἐκείνην τὴν πράξιν εἰς τὴν ὁποίαν εἶναι ἐπιβεβλημένη ἢ βαρυτέρα ποινή· αἱ δὲ λοιπαί, ἐπιμετρομένης τῆς ποινῆς, πρέπει νὰ θεωρῶνται ὡς ἰδιαίτεροι ἐπιβλητικοὶ αἰτίαι."

Τὸ Δικαστήριον δικάζον ἐρήμην κηρύττει τὸν Ἀναστάσιον Λαζάρου Θεοδώρου ἐκ Σπετσῶν μὴ ἔνοχον πειρατείας, ἔνοχον δὲ παραβιάσεως τῶν παρὰ τῆς Ἀρχῆς διατεταγμένων καθαρτηρίων, καὶ ἀντιστάσεως μετὰ βίαν κατὰ προσώπου, καὶ καταδικάζει αὐτὸν εἰς 10 ἐτῶν εἰρκτὴν καὶ εἰς τὰ ἔξοδα·

Ἀνατίθησι δὲ τὴν ἐκτέλεσιν καὶ τὴν κατὰ νόμον δημοσίευσιν καὶ τοιχοκόλλησιν τῆς παρουσίας ἀποφάσεως εἰς τὸν παρὰ τῷ Δικαστηρίῳ τούτῳ Εἰσαγγελέα.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη ἐν Ναυπλίῳ ἐν τῷ Συμβουλίῳ τῶν Συνέδρων τὴν 11 Μαρτίου 1836.

Ὁ Πρόεδρος ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΜΩΡΑΪΤΙΝΗΣ.

Χ. ΚΡΑΣΑΣ.

Χ. ΜΑΤΑΚΙΔΗΣ.

Γ. ἈΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Α. ΧΡΗΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ.

Ὁ ὑπογραμματεὺς Μ. Ι. Λύσιππος.

(Ἀριθ. ἐγγράφ. 153). (Ἀριθ. Πρωτοκόλ. 187).

2)

Ὁ Πρόεδρος τοῦ ἐν Μεσολογγίῳ Δικαστηρίου τῶν Πρωτοδικῶν Δηλοποιεῖ, ὅτι

Ὁ εἰρηνοδίκης Μεσολογγίου ἐκπληρῶν ἔργα συμβολαιογράφου ἀνήγγειλε πρὸς αὐτὸν τὴν ὑπαρξίν τῆς διαθήκης τῆς ἀποβιώσασθαι Αἰκατερίνης συζύγου τοῦ Γεωργίου Βηλιτζίου, κατὰ τοῦ Μεσολογγίου γεγραμμένην τὴν 11 Μαρτίου τοῦ 1836.

Τὸ περιεχόμενον αὐτῆς θέλει δημοσιευθῆ κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἄρθρου 195 τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων καὶ Συμβολαιογράφων Νόμου, ἐπὶ ἀρροατηρίου τοῦ Δικαστηρίου τούτου τὴν πρώτην δεκάσιμον παρελθόντων τριῶντά ἡμερῶν μετὰ τὴν διὰ τῆς Εφημερίδος Ἀγγελῶν δημοσίευσιν τῆς παρουσίας.

Ἐν Μεσολογγίῳ τὴν 26 Μαρτίου 1836.

Ὁ Προεδρῶν δικηγόρος Π. Μ. ΜΑΤΡΟΓΟΡΔΑΤΟΣ.

Ὁ γραμματεὺς Γ. Ἀν. Σωμάκης.

(Ἀριθ. ἐγγράφ. 1011). (Ἀριθ. Πρωτοκ. 188).

3)

Κατὰ τὴν 19 τοῦ ἐλευσομένου Ἀπριλίου ἡμέρα Κυριακῆ, περὶ τὴν 11 ὥραν πρὸ μεσημβρίας, δυνάμει τῆς ὑπ' ἀρ. 86 ἀποφάσεως τοῦ ἐν Πάτραις Πρωτοδικείου, ἐκδοθείσης τὴν 19 Φεβρουαρίου Τ. Ε. κατ' αἴτησιν τοῦ κηδεμόνος Χρυσανθάκη Παναγοπούλου, πρὸς ὄφελος τῶν ἀφελίκων Ἀνδρέου ποτὲ Ἀντωνίου Πικραμένου καὶ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Παναγιώτου, ἐκτίθεται εἰς δημοπρασίαν τὸ εἰς τὸ 29 τετράγωνον οἰκόπεδον, κείμενον εἰς τὴν κάτω πόλιν ἐκ τῆων τετραγωνικῶν 480 τῆς κυριότητος τῶν ἄνω ἀφελίκων Ἀνδρέου Πικραμένου καὶ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Παναγιώτου, ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Π. Πατρῶν Κ. Ἀθανασίου Παπατριανταφυλλίδου, κείμενον εἰς τὸ τετράγωνον τῆς κάτω πόλεως ὑπὸ τὴν οἰκίαν τοῦ Κ. Φιλίππου Κωστάκη ἐν τῇ δημοσίῳ ὁδῷ τῆς ἀγορᾶς παρὰ τὴν θάλασσαν ὡς τιμὴ τῆς ἀ. προσφορᾶς θέλει χρησιμεύσῃ ἢ παρὰ τῶν ἐκτιμητῶν προσδιορισθεῖσα ἀνά δραχ. 3 ἐκάστη τετραγωνικὴ πῆχνη, ἢ δὲ κατακύρωσις θέλει γενεῖ εἰς τὸν πλειοδοτήσοντα τρία λεπτά μετὰ τὴν τελευταίαν προσφορὰν, διδομένου σημείου διὰ τοῦ σκηπανίου ἢ κώδωνος, ἀφοῦ προηγουμένως ἐνεργηθῶσι τὰ διατεταγμένα.

Ἡ πώλησις γίνεται ἐπὶ χεῖρας εἰς μετρητὰ μεταβαίνοντος τοῦ κτήματος ἀμέσως εἰς τὴν κυριότητα τοῦ ὑπερθεματιστοῦ.

Εἰδοποιῶνται λοιπὸν ὅσοι εὐαρεστοῦνται νὰ γένωσιν ἀγορασταὶ τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος οἰκοπέδου, νὰ ἐμφανισθῶσι κατὰ τὴν ἄνω προσδιορισθεῖσαν ἡμέραν τοῦ πλειστηριασμοῦ εἰς τὸ Συμβολαιογραφεῖον τοῦ ἄνω Κ. Ἀθ. Παπατριανταφυλλίδου, ἵνα πλειοδοτήσωσιν.

Ἡ παρούσα νὰ κοινοποιηθῆ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρ. 968, 969 κ. ε. τῆς Πολ. Δικονομίας.

Ὁ κλητὴρ τοῦ ἐν Πάτραις Πρωτοδικείου Κ. Θάνας Ι. Ἀνάγνος παραγγέλλεται τὴν τοιχοκόλλησιν τοῦ παρόντος εἰς τὰ προσδιορισμένα μέρη τῆς πόλεως ταύτης, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολ. Δικονομίας.

Ἐν Π. Πάτραις τὴν 27 Μαρτίου 1836.

Ὁ Συμβολαιογράφος Πατρῶν Ἀθανάσιος Παπατριανταφυλλίδης.

(Ἀριθ. Πρωτοκ. 198).

4)

Κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἄρθρ. 657 §. 2 τῆς Πολιτ. Δικονομ. κοινοποιούμεν κατ' ἐπανάληψιν πρὸς τὸ κοινόν, ὅτι τὰ ἐν διαλαμβανόμενα εἰς τὴν ἀπὸ 3 τοῦ παρελθόντος Μαρτίου κοινοποίησιν μας δηλ. τὸ ἐλαιοτριβεῖον τοῦ Κ. Θωμᾶ Βριζάκη, κείμενον εἰς τὸν Ἄγ. Δανιὴλ, ὁμοίως καὶ τὸ ἐλαιοτριβεῖον τοῦ Κ. Ἀναστασίου Βλάχου κείμενον εἰς τὸ αὐτὸ μέρος, θέλουσιν πλειστηριασθῆ κατὰ τὰς 19 τοῦ τρέχοντος Ἀπριλίου ἡμέραν Κυριακὴν μετὰ τὸ τέλος

τῆς θείας λειτουργίας εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ Ἑρμοῦ, ἐνώπιον τοῦ ἐν ταῦθα Συμβουλευογράφου Κ. Κ. Πιτάρη.

Θέλουν δὲ φυλαχθεῖ ὅσα εἰς τὴν ἀνωτέρω ἀναφερομένην κοινοποίησιν ἐνδιαλαμβάνονται.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 3 Ἀπριλίου 1836.

Ὁ κλητῆρ Ι. Νικολαΐδης.

(Ἀριθ. ἐγγράφ. 179). (Ἀριθ. πρωτοκ. 205).
5)

Ὁ Πρόεδρος τῶν ἐν Χαλκίδι Πρωτοδικῶν
Δηλοποιεῖ, ὅτι

Μετὰ 20 ἡμέρας ἀπὸ τῆς εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῶν Ἀγγελιῶν καταχωρήσεως τῆς παρούσης δηλοποιήσεως, θέλουν ἀναγνωσθῆ εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ Δικαστηρίου αἱ διαθήκαι

α'. Τῆς Γερακῶς Νικολάου Κοχύλη ἐκ Σκοπέλου, τελευτησάσης τὴν πέμπτην του ἐνεστῶτος μηνὸς Ε. Ε. εἰς τὴν ἰδίαν Νῆσον.

β'. Τοῦ Νικολάου Παυλίδου ἐκ Δέσβου, τελευτήσαντος τὴν 6 τοῦ ἰδίου μηνὸς ἐν Κούμῃ· καὶ

γ'. Τοῦ Στάμου Λαγοῦ, κατοικοῦ Σκοπέλου, τελευτήσαντος ἐν ταῦθα τὴν 9 τοῦ ἰδίου μηνός.

Εἰδοποιῶνται οἱ ἔχοντες δικαίωμα κληρονομικὸν ἐπὶ τῆς περιουσίας τῶν ἐπισημῶν, διὰ νὰ ἐμφανισθῶσι κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην εἰς τὸ ἀκροατήριον, ἐὰν θέλωσιν.

Ἀντίγραφον τῆς παρούσης νὰ τοιχοκολληθῆ εἰς τὴν θύραν τοῦ Δικαστηρίου καὶ ὅμοιον νὰ δημοσιευθῆ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῶν Ἀγγελιῶν.

Ἐν Χαλκίδι, τὴν 18 Μαρτίου 1836.

Ὁ ἀπλ. προσ. γρῆρ. προέδρου Γ. ΠΡΑΝΤΟΥΝΑΣ.
Ὁ Γραμματεὺς Ιω. Δ. Φέστας.

(Ἀριθ. Πρωτοκόλ. 189).

ΑΝΑΦΟΡΑ

Πρὸς τὸ ἐν Τριπόλει Πρωτοδικεῖον.

Ὁ ὑπογεγραμμένος κατὰ τὸ ἔτος 1832 ἐνυμφεύθη τὴν Καλομοίραν θυγατέρα τοῦ ποτὲ Παπανικολάου, ἧτις μετὰ παρέλευσιν χρόνου τινὸς οἰκιοθελῶς ἀνεχώρησεν ἐκ τῆς οἰκίας μου διὰ σκοποῦς ἰδιοτελεῖς τῆς, καὶ ὅπως ἐὼς ἐναντίον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ Πολιτικῶν Νόμων.

Προϊόντος χρόνου τινὸς ἐπανῆλθεν εἰς τὴν τοῦ συζύγου τῆς οἰκίαν, καὶ πάλιν ἀπεσύρθη πρὸ δύο ἡδὴ ἐτῶν.

Ὁ ὑποφαινόμενος νυμφευθεὶς αὐτὴν σύμφωνα μὲ τοὺς Νόμους τῆς κοινωνίας, καὶ τῆς Ἐκκλησίας μας ἀνεγνώρισα αὐτὴν ὡς ὀλομέλειαν τοῦ σώματός μου.

Ἐπειδὴ αὐτὴ οἰκιοθελῶς ἠθέλησε νὰ διαλύσῃ τὸν δεσμόν τῆς συζυγίας, περιπλανομένη ἔξω τῆς οἰκίας μου, ὡς θέλει καὶ ὅπου θέλει,

Ἐπειδὴ ἀποχωρισθεῖσα πρὸ τοσοῦτου καιροῦ κατῆν-

τησε πλέον εἰς ἐμὲ ἀπαράδεκτος, διότι βέβαια δικαίως δύναται νὰ ὑπολαμβάνῃ τις ὅσα δύναται·

Διὰ ταῦτα ἐξαίτουμαι δυνάμει τοῦ ἀρθ. 686 τῆς Πολ. Δικονομίας

Α'. Τὴν διάζευξιν τῆς μετὰ τῆς ἠρθείσης συζύγου μου συζυγίας.

Β'. Τὴν καταδίκην αὐτῆς εἰς τὰ ἔξωδα, δικαστικά κλπ. Παρακαλεῖται τὸ Σ. Δικαστήριον νὰ κοινοποιήσῃ ἀντίγραφον τῆς παρούσης εἰς τὴν διάδικόν μου, διὰ νὰ ἐμφανισθῆ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν διὰ νὰ ἐνεργηθῶν τὰ παλαιτέρω κατὰ τὸν Νόμον.

Ἐν Τριπόλει, τὴν 21 Φεβρουαρίου 1836.

Ὁ εὐπειθέστατος Μαρτῖνος Ἰωάννου.

(Ἀριθ. ἐγγράφ. 729). (Ἀριθ. πρωτοκ. 186).

ΚΛΗΤΗΡΙΟΝ ΕΠΙΚΡΙΜΑ.

Ὁ παρὰ τοῖς ἐν Τριπόλει Ἐφέταις Εἰσαγγελεὺς.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀπὸ 25 Μαρτίου ὑπ' ἀριθ. 16 Βούλευμα τοῦ Συμβουλίου τῶν ἐν Τριπόλει Ἐφετῶν, δι' οὗ ὁ Νικόλαος Χαλούλος, ἐκ Κώμης, χωρίου τῆς Ἐπαρχίας Κυναιθῆς παρεπέμφθη εἰς τὸ κατὰ τὴν περιφέρειαν τοῦ ἐν Τριπόλει Δικαστηρίου τῶν Ἐφετῶν Κακούργιοδικεῖου, ὡς ὑπαίτιος ἀναίρεσεως πραγμάτων ἀπρομελητήτως εἰς βρασμὸν ψυχικῆς ὀρμῆς τὴν 25 Μαρτίου 1836 κατὰ τοῦ Παναγιώτου Κοραμέρου, μετὰ προσηγηθεῖσαν ἐρέθεισιν καὶ παρόργισιν παρὰ τοῦ τελευταίου τούτου, κακούργηματος προνοουμένου παρὰ τοῦ ἄρθρου 293, §. 2, τοῦ Ποινικοῦ Νόμου·

Θεωρήσαντες τὴν ἀπὸ σημερινῆς ἡμερομηνίας κατηγορίαν κατὰ τοῦ ἐπισημένου·

Ἰδόντες τὰ ἄρθρα 274 καὶ 463 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας·

Ἐπειδὴ ὁ ἐπισημένος Ν. Χαλούλος εἶναι φυγοδίκος καὶ μέχρι τὴν σήμερον δὲν κατεσχέθη,

Προσκαλοῦμεν τὸν Νικόλαον Χαλούλον νὰ ἐμφανισθῆ ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Κλητηρίου Ἐπικρίματος εἰς τὸ Ἀκροατήριον τῶν κατὰ τὴν περιφέρειαν τοῦ ἐν Τριπόλει Δικαστηρίου τῶν Ἐφετῶν Κακούργιοδικεῖου· ἄλλως θέλει δικασθῆ ἐρήμην κατὰ τὸ ἄρθρον 464 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας, καὶ ὑποφέρει τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 467 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας ἐνδιαλαμβανομένας συνεπείας.

Τὸ παρὸν Κλητήριον Ἐπίκριμα θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῶν Ἀγγελιῶν καὶ τοιχοκολληθῆ εἰς Κώμην, τελευταίαν κατοικίαν τοῦ φυγοδίκου, εἰς τὴν καθέδραν τῶν ἐν Πάτραις Πλημμελειοδικῶν, καὶ εἰς τὴν τοῦ Δικαστηρίου τῶν Κακούργιοδικῶν.

Ἐν Τριπόλει τὴν 28 Μαρτίου 1836.

Ὁ Εἰσαγγελεὺς Κ. Ι. Πιτάρης.